

rimelige Krav skulle ikke imødekommes. Jeg har aldrig hørt en Minister, en Politiker, udtale sig paa den Maade, som Tilfældet er her med den ærede Minister. Nej, jeg tror, Ansvaret nok skal blive lagt derhen, hvor det ligger.

Den ærede Minister udtalte for 2 Aar siden, at han saa velvilligt paa denne Sag, han vilde nøje overveje denne Sag, og han har ikke rørt en Finger ved den siden. Han lader ganske roligt disse Krav henstaa uden at imødekomme dem. I deres Andragende oplyse disse Folk, at de ved at slide som Akkordarbejdere ikke kunne drive det til mere end 1 Kr. 25 Øre om Dagen, at deres Akkorder blive gjorte ringere og daarligere, end de have været tidligere, at man for den samme Betaling forlanger dybere Gravning, at man forlanger, at de skulle slæbe Brændet lang Vej inde fra Skovens Tykninger og hen til Kørselsvejene, uden at man derfor har forbedret deres Akkord. Alt det ved den ærede Minister meget godt, men for at kunne komme os Socialdemokrater her i Rigsdagen til Livs, vil han ikke imødekomme Skovarbejdernes Krav. Jeg synes virkelig, det er for Smed at rette Bager, og jeg kan ikke forstaa, at den ærede Minister kan se saa smaat paa en Sag. Vor Handlemaade kan Ministeren bedømme, som han vil, men Skovarbejderne have ikke mindste Skyld i, hvad vi have gjort her, de ere fuldstændig uskyldige og sagesløse i denne Sag.

Jeg finder derfor, det er i højeste Grad urigtigt, naar den ærede Minister lader det gaa ud over Skovarbejderne for vor Skyld, skønt vor Optræden i denne Sag var fuldt ud parlamentarisk korrekt. Vi ønskede Sagen henvist til denne Sal, for at den her offentlig kunde diskuteres. Vi gjorde saa, hvad der er almindelig Skik og Brug. Vi løb ikke, som det ærede Medlem fra Ribe (Jens Busk) sagde, fra vor Indstilling om Henviisning, men gjorde det, som vel de allerfeste gøre her i Tinget, naar de gøre en Indstilling om en Henviisning og Sagen har været behandlet, saa tager man den tilbage. Det kan ikke kaldes at løbe fra den. Vi ønskede ikke at faa den forkastet, vi gjorde det, som er det almindelige her i Tinget, og haabede og stolede paa, at den ærede Minister vilde holde sit Ord og ikke lade 2 Aar hengaa uden at røre ved denne Sag.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds Ordet.

Alfred Christensen: Efter at jeg for lidt siden af den højtærede Landbrugsminister modtog den forbavsende Oplysning, som den sidste ærede Taler nu fremkom med, og gentog, at Skovarbejderne skulle straffes og straffes ene og alene paa Grund af, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har brugt en Fremgangsmaade, som mindre behager den højtærede Landbrugsminister, vil jeg sige, at jeg baade denne Gang og herefterdags agter at stemme for dette Forslag, indtil enten Skovarbejderne selv forbyrde deres Ret og min Sympati, eller de faa deres berettigede Fordringer opfyldte.

Byriel-Jensen: Den Gang vi havde Tuberkuloseloven til Behandling, udtalte det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Harald Jensen) sin Tilfredshed med, at man havde vist Imødekommen fra alle Sider for at naa det gode Resultat, man havde naaet. Jeg beklager, at den samme Velvillie ikke er vist fra de forskellige Sider for at naa et Resultat ogsaa i dette Spørgsmaal, der nu har vakt en saa heftig Debat mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk).

Jeg har kun Grund til at glæde mig over, at de Herrer kappes om at rose mine Udtalelser for 2 Aar siden. Jeg sad og blev næsten skamfuld derover. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde, at jeg havde udtalt, at jeg havde Sympati for disse Arbejdere, men det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem for Ribe sagde, at jeg, da jeg havde faaet disse Oplysninger af det ærede Medlem for Ribe om den ærede Minister om, hvad der var foregaaet, beklagede, at Socialdemokraterne havde rejst Spørgsmaalet her i Tinget. Det er ogsaa min Mening i Øjeblikket, at de Herrer have skadet denne Sag. Jeg vil dog haabe, at der herefter vil blive vist større Velvillie fra de to Sider, der i dette Spørgsmaal staa saa skarpt overfor hinanden, saaledes at man en Gang kan naa til et Resultat, som disse Skovarbejdere kunne være tjente med. Jeg vil ikke stemme for Ændringsforslaget, men jeg vil heller ikke stemme derimod; jeg vil undlade at stemme.

Harald Jensen: For 2 Aar siden under min Partifælles Sygdom havde jeg denne Sag til Behandling, og jeg kunde